

แผนบริหารจัดการ

ความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

คณะทำงานผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

รวบรวมและเรียบเรียง โดย อภิวัฒน์ จำนงค์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรตั้งแต่ผู้บริหารท้องถิ่นจนถึงเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพราะการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวมทั้งหมด ขององค์กร โดยคำนึงถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่ารวมขององค์กร แล้วกำหนด แผนการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงองค์กรอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับและจัดการได้เพื่อการสร้าง หลักประกันที่องค์กรจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กรบริหารส่วนตำบลเทพรักษาได้จัดทำแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติการทุกกอง/ฝ่าย มีความ เข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการบริหาร ความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย ให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้และตรวจสอบได้ ได้อย่างมีระบบ

แผนบริหารความเสี่ยงนี้ จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ก็ต่อเมื่อได้มีการนำแผนไปสู่การ ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกกอง/ฝ่าย ที่จะให้ความร่วมมือ ในการนำไปดำเนินการต่อและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่การ ปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเทพรักษา ต่อไป

คณะผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

สารบัญ

	หน้า
บทที่ บทนำ ๑	๑
.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง	๑
๓. เป้าหมาย	๑
๔. ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	๒
๕. นิยามความเสี่ยง	๒-๓
บทที่ ข้อมูลพื้นฐาน ๒	๔-๖
วิสัยทัศน์	๗
ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์	๗
เป้าประสงค์	๗
โครงสร้าง	๑๐
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง	๑๑
.๑ ขอบเขตบริบทภายในและภายนอกองค์กร	๑๒
.๒ วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง	๑๒
๓. นโยบายการบริหารความเสี่ยง	๑๓
.๔ โครงสร้างการบริหารงานการบริหารความเสี่ยง	๑๔
๕. คณะผู้รับผิดชอบ	๑๕
บทที่ ๔ กระบวนการบริหารความเสี่ยง	๑๗
กระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์	๑๗
๑. การระบุความเสี่ยง	๑๘
๒. การประเมินความเสี่ยง	๑๙
๓. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง	๒๐
๔. การตอบสนองความเสี่ยง	๒๑
๕. การรายงานและติดตามผล	๒๒
๖ การทบทวนการบริหารความเสี่ยง	๒๔
บทที่ แผนบริหารความเสี่ยง ๕	๒๕-๒๘

บทที่ บทนำ ๑

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผล การปฏิบัติงานตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุกๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

ดังนั้นคณะทำงานบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาจึงได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับประเมินควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารความเสี่ยง
- ๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง
- ๓) เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง
- ๕) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์
- ๖) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

๓. เป้าหมาย

- ๑) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๒) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ๓) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
- ๔) เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
- ๕) ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
- ๖) การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นและทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย

ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

๑) เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีการบริหารความเสี่ยงจะช่วยคณะทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๒) สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กรการบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมดการบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมชาติ

๔) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กรและระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

๕. นิยามความเสี่ยง

ความเสี่ยง (๕.๑) Risk ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงินหรือก่อให้เกิด (ความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านการยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงานการเงินและการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ) Impact) ที่ได้รับและโอกาสที่จะเกิด Likelihood) ของเหตุการณ์ลักษณะของความเสี่ยง สามารถแบ่งออกได้เป็น ส่วน ดังนี้ ๓

ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะท (ทำให้เกิดความเสี่ยง

เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน หรือ นโยบาย (๒

(๓ผลกระทบของความเสี่ยง คือ ความรุนแรงของความเสี่ยงที่น่าจะเกิดขึ้นจาก

เหตุการณ์เสี่ยง

ที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสียหายลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสียหายลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

) ระบบบริหารความเสี่ยง ๕.๓ Risk Management System) ระบบบริหารความเสี่ยง หมายถึง ระบบการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้ง กระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ประเมินได้ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งใน ด้านกลยุทธ์การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐาน

ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะจังหวัดสุรินทร์

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลเทพรักษา เป็นตำบลซึ่งแยกตัวออกมาจากตำบลคม สืบเนื่องมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นตามลักษณะการปกครองท้องที่ หากตำบลใดมีจำนวนประชากรที่มากพอสมควรจะจัดตั้งเป็นหมู่บ้านก็ให้จัดตั้งเป็นหมู่บ้าน และหากตำบลใดมีจำนวนหมู่บ้านมากเกินไปจนการปกครองและเข้าหลักเกณฑ์ตามลักษณะการปกครองท้องที่ให้แยกเป็นตำบลอีกตำบลหนึ่ง ตำบลเทพรักษาเดิมมีนายบุญเรือง อุ่มทรัพย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านตาพราหมณ์ในขณะนั้นได้ดำเนินการขอแยกจากตำบลคมและได้นำชื่อของหมู่บ้านเทพรักษามาเป็นชื่อตำบลเนื่องจากเป็นชื่อที่เป็นสิริมงคล

ปี พ.ศ.๒๕๓๘ ตำบลเทพรักษาได้มีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบการพัฒนาโดยจัดตั้งเป็นตำบล มีนายบุญเรือง อุ่มทรัพย์ ดำเนินตำบลเทพรักษาเป็นผู้บริหารคนแรก โดยมีหน้าที่ในการดำเนินการพัฒนาสิ่งสาธารณูปโภค และความจำเป็นอื่น ๆ ตามอำนาจหน้าที่ และเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๙ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณ ๒๕๓๖ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๓๘ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔๙ แห่ง ๑ ในนั้น คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา โดยมีนายบุญเรือง อุ่มทรัพย์ เป็นประธานกรรมการบริหารคนแรก ปัจจุบันมี นางสาวศิริภา พัวพัฒนาโชติ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดกลาง ตั้งอยู่เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๘ บ้านตาพราหมณ์ ตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ห่างออกไปทางทิศใต้ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา สภาพโดยทั่วไป มีลักษณะดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลคม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง เป็นที่ทำนา ป่าโปร่งและป่าเบญจพรรณ ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี 3 ฤดูกาล ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนมีนาคม – พฤษภาคม ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – ตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทรายและดินเหนียว มีลูกรังบางส่วน ดินส่วนใหญ่จะขาดความอุดมสมบูรณ์ และเป็นดินเค็ม ซึ่งลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดเป็นปัญหาต่อการใช้ประโยชน์จากดินในทางเกษตรกรรม

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาประกอบไปด้วย ลำน้ำ ลำห้วย ซึ่งส่วนใหญ่มีสภาพตื้นเขิน และประสบปัญหาน้ำแห้งในฤดูแล้ง เนื่องจากมีพื้นที่แหล่งน้ำสำหรับกักเก็บน้ำไม่เพียงพอต่อการทำ

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สาธารณะประโยชน์ ที่ป่าสงวน และเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า เกษตรกรยังไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน ป่ามีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ ในเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า มีลำห้วยสำคัญ ๓ สาย ได้แก่ ห้วยเสน ห้วยซำอันของ ห้วยลึก

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ภายในเขตการปกครององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาประกอบด้วย ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านเทพรักษา	มีนายวิลาศ แก้วหอม	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านกะเลงเวก	มีนายชาย พรหมอก	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านอามุย	มีนายณัฐพล พลศรี	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านตาไทย	มีนางวาสนา เทียงตรง	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านซำเบง	มีนายวีระเดช เผ่าทอง	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านลันแต้	มีนายแสงชัย สำรวย	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗ บ้านศาลา	มีนายจิระศักดิ์ ภูผา	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘ บ้านตาพราม	มีนายวาน โสภา	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙ บ้านตาแตรว	มีนายสมบัติ พลศรี	ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลเทพรักษา
หมู่ที่ ๑๐ บ้านทับทิมสยาม ๐๔	มีนายวุฒิชัย ดวงดี	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านไพรพยัคฆ์	มีนายทิน พิกุลทอง	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒ บ้านสะเดาพัฒนา	มีนายสุกรี บุญพร้อม	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓ บ้านลันแต้อุดมสุข	มีนายลำไย สมยิ่ง	ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่/บ้าน	จำนวน ครัวเรือน(หลัง)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
ม.๑ บ้านเทพรักษา	๒๒๘	๕๐๕	๔๗๐	๙๗๕
ม.๒ บ้านกะเลงเวก	๑๙๐	๓๗๙	๔๒๐	๘๑๗
ม.๓ บ้านอามุย	๘๔	๑๓๙	๑๔๒	๒๘๑
ม.๔ บ้านตาไทย	๑๓๓	๒๕๒	๒๔๖	๔๙๘
ม.๕ บ้านชำเบง	๒๕๖	๕๓๐	๕๔๘	๑,๐๗๘
ม.๖ บ้านลันแต้	๒๓๘	๔๖๒	๔๖๐	๙๒๒
ม.๗ บ้านศาลา	๒๖๘	๕๐๔	๔๘๒	๙๘๖
ม.๘ บ้านตาพราม	๒๕๐	๔๐๙	๓๖๐	๗๖๙
ม.๙ บ้านตาแตรว	๑๗๕	๓๐๐	๒๙๖	๕๙๖
ม.๑๐ บ้านหีบหิมสยาม ๐๔	๑๐๓	๒๘๑	๒๕๓	๕๓๔
ม.๑๑ บ้านไพรพยัคฆ์	๒๕๕	๓๗๒	๓๕๕	๗๒๗
ม.๑๒ บ้านสะเดาพัฒนา	๑๐๘	๒๑๘	๒๐๘	๔๒๖
ม.๑๓ บ้านลันแต้อุดมสุข	๑๖๔	๓๒๗	๓๒๘	๖๕๕
	๒,๔๖๑	๔,๖๙๖	๔,๕๖๘	๙,๒๖๔

ที่มา : รายงานสถิติประชากรและบ้าน พื้นที่ตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

“ วิสัยทัศน์ ๒.๑ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การเกษตรก้าวหน้า ยางพาราแก่นจั่น คนมีคุณภาพ ”

ยุทธศาสตร์ ๒.๒

- (๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาแหล่งน้ำ
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- (๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- (๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากรและการบริการประชาชน

เป้าประสงค์ ๒.๓

- ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคม การสัญจรไปมาของประชาชน ได้รับความสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย
- ๒ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง
- ๓ มีแหล่งน้ำสำหรับพื้นที่การเกษตร
- ๔ ส่งเสริมและการพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๕ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
- ๖ การสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ ผู้สูงอายุ คนพิการ ด้อยโอกาสเป็นไปอย่างทั่วถึง
- ๗ ประชาชนทุกเพศทุกวัย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ห่างไกลจากยาเสพติด
- ๘ เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ ลดการใช้สารเคมี
- ๙ ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ที่พอเพียง
- ๑๐ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
- ๑๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
- ๑๒ ประชาชนทุกเพศทุกวัย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ห่างไกลจากยาเสพติด
- ๑๓ การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร
- ๑๔ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๒.๔

๑. ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รับความสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย
๒. ทุกครัวเรือนมีน้ำประปาอุปโภค บริโภค
๓. ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
๔. จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างทั่วถึง
๕. จำนวนหมู่บ้านที่มีเสียงตามสายอย่างทั่วถึง
๖. จำนวนจุดที่ตั้งสัญญาณไฟกระพริบพลังงานแสงอาทิตย์อย่างทั่วถึง
๗. ลำห้วย ลำคลอง หนองน้ำ อ่างเก็บน้ำ สระน้ำได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ
๘. มีแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มมากขึ้น
๙. นักเรียนเกิดพัฒนาการที่ดี ส่งเสริมกิจกรรมและได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

๑๐. ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ความปลอดภัยการเรียนรู้การสอน มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๑๑. นักเรียนและครูมีพัฒนาการและได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
๑๒. ประชาชนมีแหล่งเรียนรู้ที่รับข้อมูลข่าวสาร
๑๓. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาและอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี
๑๔. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๑๕. ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
๑๖. ประชาชนได้รับความรู้ แก้ไข ป้องกัน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๗. ประชาชนสุขภาพแข็งแรง มีสนามกีฬาและอุปกรณ์ออกกำลังกายและทางไกลยาเสพติด
๑๘. ประชาชนมีความรักความสามัคคี ชุมชนเข้มแข็ง
๑๙. ความรู้ทางด้านการเกษตรเพื่อส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพขยายผลตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๒๐. ประชาชนได้รับความรู้ ลดภาระค่าใช้จ่าย มีรายได้เพิ่มขึ้น
๒๑. ประชาชนร่วมกันปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้านให้มีสภาพที่ดีขึ้น
๒๒. ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้นโรคระบาดลดลง
๒๓. การปฏิบัติงานของ อบต.มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๒๔. ประชาชนได้รับการบริการและได้รับแก้ไขปัญหา
๒๕. ประชาชนได้รับความรู้และมีส่วนร่วมกับทางราชการ

คำเป้าหมาย ๒.๕

๑. ระยะทางถนน ลิงก่อสร้างต่างๆที่ได้ก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซม
๒. แหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค และสำหรับใช้ทางการเกษตรเพียงพอ
๓. จำนวนครัวเรือนที่ยากจนลดลง ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. จำนวนประชาชน ที่เข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๕. จำนวนโครงการและงบประมาณที่สนับสนุนด้านการศึกษา
๖. ร้อยละของผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยอื่นๆได้รับการดูแลทั่วถึง
๗. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้และแหล่งทรัพยากรฯได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู
๘. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ

กลยุทธ์ ๒.๖

๑. จัดหาบริการพื้นฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
๒. ขยายการบริการด้านสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ให้ทั่วถึง
๓. การขุดลอกลำห้วย ลำคลอง การขุด สระน้ำ กักเก็บน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร
๔. การดำเนินงานในการก่อสร้างคลองส่งน้ำเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ทุกครัวเรือน มีน้ำสำหรับอุปโภค
๕. การสนับสนุนแผนงานการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่
๖. ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน
๗. ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ของชุมชนดำเนินการเกี่ยวกับที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
๘. การส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น
๙. การดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมทาสานา

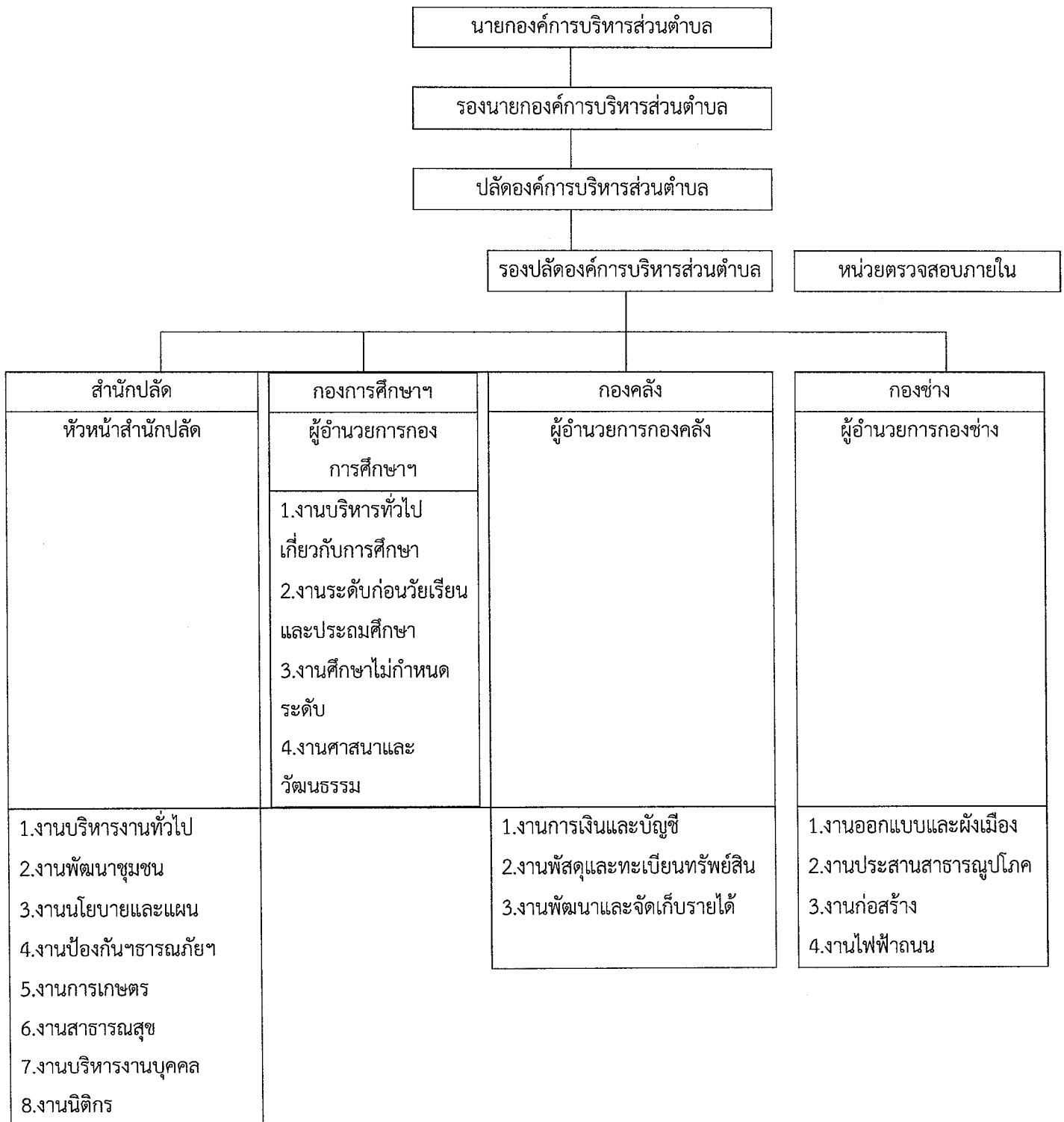
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ไว้ใน 3 ประเด็น คือ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์	กรอบแนวคิด	แนวทางพัฒนา
การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	การส่งเสริมการอนุรักษ์ดินและน้ำ ปก กีดสน้ำนํ้าให้ประชาชนตระหนักถึง คุณค่า และมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำเสีย มลภาวะ และสภาพแวดล้อมต่างๆ
การพัฒนาการเกษตร	เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การผลิต เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ ลดการ ใช้สารเคมี	อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบ อาชีพปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มผลผลิต ควบคู่กับส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์
การพัฒนาคน	ประชาชนมีแหล่งเรียนรู้ที่รับข้อมูล ข่าวสารประชาชนมีสุขภาพดีขึ้นโรค ระบาดลดลง	นักเรียนเกิดพัฒนาการที่ดี ส่งเสริม กิจกรรมและได้รับความรู้เพิ่มขึ้นและ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส

โครงสร้างการบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาอำเภอสังขะจังหวัดสุรินทร์

๑. แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาแบ่งออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การเริ่มต้นและพัฒนา ประกอบด้วย

- ๑) กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูง
- ๒) ระบุปัจจัยเสี่ยง ประเมินโอกาสและผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยง
- ๓) วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
- ๔) จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง และสูงมาก รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลาง
- ๕) สื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูงทราบ และนำไปปฏิบัติได้
- ๖) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง
- ๗) รายงานสรุปการประเมินความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

ระยะที่ ๒ การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

- ๑) ทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยงปีที่ผ่านมา
- ๒) พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ๓) ผลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
- ๔) พัฒนาขีดความสามารถพนักงานส่วนตำบลในการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

๒. คณะทำงานบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา	ประธานกรรมการ
๒) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	กรรมการ
๓) รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	กรรมการ
๔) หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๕) ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๖) ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๗) ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	กรรมการ
๘) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ
๙) เจ้าพนักงานธุรการ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

- ๑) จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- ๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

วิธีการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพริक्षा ได้ประยุกต์หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ ร่วมกับ ระบบมาตรฐาน ISO และระบบบริหารงานคุณ ๓๑๐๐๐ ภาพ ISO ๙๐๐๑:๒๐๑๕ (Risk and Opportunities) ครอบคลุมการจัดวางระบบบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพริक्षा ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนดภายใต้กรอบนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่มุ่งเน้นให้เกิด Risk Awareness Culture ด้วยการดำเนินการตามขั้นตอน การบริหารจัดการความเสี่ยงตั้งแต่การระบุปัจจัยเสี่ยงสาเหตุ ความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดระดับความเสี่ยง ตลอดจนจัดทำ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ติดตามแผนการดำเนินงาน ภายใต้ องค์ประกอบ ได้แก่ ๘

(๑) บริบทภายในและภายนอกองค์กร

(๒) การกำหนดวัตถุประสงค์

(๓) การชี้แจงเหตุการณ์

(๔) การประเมินความเสี่ยง

(๕) การตอบสนองความเสี่ยง

(๖) กิจกรรมการควบคุม

(๗) สารสนเทศและการสื่อสาร

(๘) การติดตามประเมินผล

๑. ขอบเขตบริบทภายในและภายนอกองค์กร (INTERNAL & EXTERNAL CONTEXT)

๑.๑ บริบทภายในองค์กร (Internal Context)

(๑) ระบบ (System) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพริक्षा มีระบบการบริหารงานที่มีโครงสร้าง ไม่ซับซ้อน และมีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้เหมาะสมกับสถานการณ์

(๒) Staff บุคลากรมีความรู้ความสามารถตรงตามตำแหน่งงานตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มีการส่งเสริมการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของบุคลากร โดยการสนับสนุนการฝึกอบรมและให้มีการรายงานผลการฝึกอบรมตลอดจนการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อจัดทำเป็นองค์ความรู้ (Knowledge Management: KM) เพื่อเผยแพร่ให้พนักงานได้นำไปใช้ประโยชน์

(๓) ทักษะ (Skill) บุคลากรมีทักษะในการปฏิบัติงานได้หลากหลายและสามารถทำงานได้เฉพาะทาง ตรงตามภาระงาน (Job Description) และมีประสบการณ์ในการทำงานที่สามารถพัฒนาต่อยอดในการทำงานภารกิจอื่นๆ ได้อีก

(๔) โครงสร้าง (Structure) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสามพาด มีโครงสร้างองค์กรที่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน มีการแบ่งโครงสร้างการบริหารงานและกำหนดบทบาท หน้าที่แต่ละสำนักกอง รวมถึงได้มีการสื่อสารให้พนักงานได้รับทราบอย่างทั่วถึง/

(๕) กลยุทธ์ (Strategy) มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาท้องถิ่น และทบทวนตามรอบการทบทวนอย่างต่อเนื่องรวมถึงการรับฟังความคิดเห็นความต้องการจากประชาชน เพื่อนำมาปรับกลยุทธ์การดำเนินงานภายใต้การเชื่อมโยงกับนโยบายระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ฯลฯ

๑.๒ บริบทภายนอก (External Context)

๑) การเมือง (Politic) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพริक्षा ดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาล ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

๒) กฎระเบียบ) กฎหมาย/Law) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพริक्षा ปฏิบัติตามพระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกาพระราชบัญญัติ ตลอดจนตลอดระเบียบหนังสือสั่งการต่างๆที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

จากข้อมูลสภาพทั่วไปรวมทั้งข้อมูลเฉพาะแต่ละด้าน ตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูงได้มีการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมขององค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอกและกำหนดเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม ดังนี้

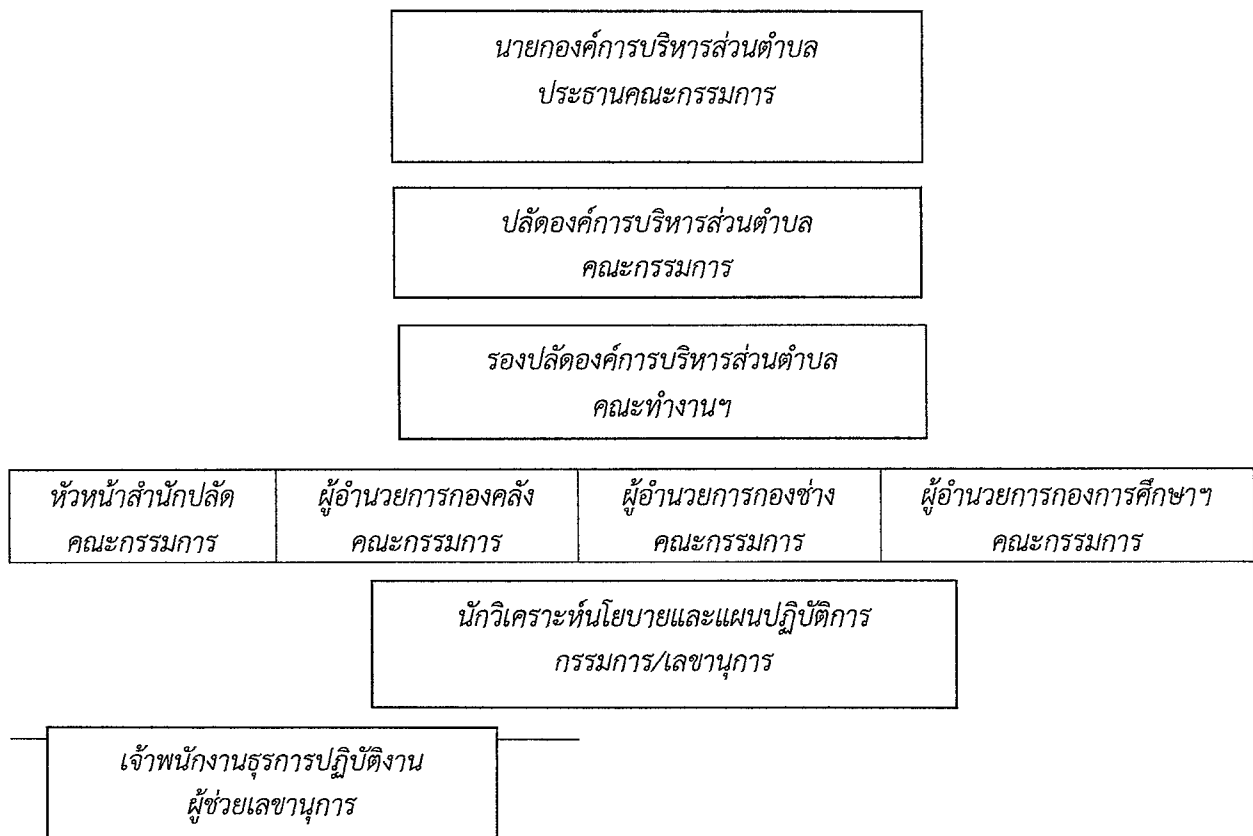
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา มีโรงงานอุตสาหกรรม โรงงาน เกิดขึ้นมากมาย ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีแหล่งทำงานใกล้บ้าน มีการหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจดี ๑.๒ มีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา และมีศักยภาพในการบริหารงานที่ดี ๑.๓ ผู้นำชุมชน มีความเข้มแข็ง มีการรวมกลุ่ม และมีส่วนร่วมในการประสานการทำงาน ๑.๔ ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ๑.๕ ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน ๑.๖ ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ๑.๗ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูงมีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ๑.๘ หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูง มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร	๒.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท บางพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ๒.๒ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดอน สภาพดินเป็นดินเหนียวและดินทราย ขาดความอุดมสมบูรณ์ และ ดินเค็มเป็นบางพื้นที่ มีป่าเสื่อมโทรม สภาพโดยทั่วไปแห้งแล้ง พื้นที่ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร ๒.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาไม่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ๒.๔ ไม่มีสินค้า หรือสินค้าแปรรูปทางการเกษตร ที่เป็นผลิตภัณฑ์เสริมรายได้ ๒.๕ ความขัดแย้งภายในหมู่บ้าน ตำบล เป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนา ๒.๖ อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ๒.๗ รายจ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้เท่าเดิมหรือลดลง ๒.๘ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนาไม่ครอบคลุมทุกด้าน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๓.๑ รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากรงบประมาณ การตัดสินใจในการพัฒนาด้วยตนเอง การโอนโครงการ/งานของส่วนราชการอื่น มาให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการแทน ๓.๒ การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากขึ้น และผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น ๓.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดพัฒนาในทุกด้าน ๓.๔ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษามีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทางไปเขตอื่น ๆ ได้สะดวก	๔.๑ ปัญหาที่ดินทำกิน ๔.๒ ค่านิยมเยาวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้มฟุ่มเฟือย ให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อย สนใจอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น ๔.๓ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคม เนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

- ๑) เพื่อดำเนินการตามหลักการบริหารความเสี่ยงในการป้องกันและจัดการความเสี่ยง ภายใต้บริบทภายในและภายนอกอย่างครอบคลุมครบถ้วน
- ๒) เพื่อบริหารจัดการให้ความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูงมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ๓) เพื่อกำหนดมาตรการ แผนงาน โครงการ และกิจกรรมการจัดการความเสี่ยงได้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์มีส่วนร่วมในการรับรู้ตระหนัก และดำเนินการตลอดจนให้ความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Risk Awareness Culture)

๓. นโยบายการบริหารความเสี่ยง

- ๑) การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรผ่านการจัดการองค์ความรู้
- ๒) ผู้บริหารเจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยง/
- ๓) สนับสนุนกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดและจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม
- (๔) นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการบริหารความเสี่ยง และสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับเข้าถึงสารสนเทศเพื่อการบริหารความเสี่ยง
- ติดตามทบทวนความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง (๕)
- (๖) ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรด้านการตระหนักถึงความเสี่ยงและความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน
- (๗) นำองค์ความรู้ขององค์กรสร้างมูลค่าตอบแทนสู่สังคม

๔. โครงสร้างการบริหารงานการบริหารความเสี่ยง

คณะผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

นางสาวศิริินภา พัวพัฒนโชติ

นายวีระศักดิ์ จันทร์เพ็ง

นายธีรวัฒน์ สังข์โสม

นางสาวจันทร์เพ็ญ เกียรติวงศ์พัฒนา

นายสมเจตน์ ยอดทอง

นางสาวบังอร แอกลทอง

นางสาวสุกัญญา เครือมนัน

นายอภิวัฒน์ จำนงค์

นางวรศรา แซ่อ้วง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้อำนวยการกองคลัง

นายช่างโยธาชำนาญงาน รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองช่าง

ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ รักษาการแทน

หัวหน้าสำนักปลัด

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

บทที่ ๔ กระบวนการบริหารความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาอำเภอสังขะจังหวัดสุรินทร์

กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูง มีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนหลัก ดังนี้

.๑ระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดี และผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใดและเกิดขึ้นได้อย่างไร

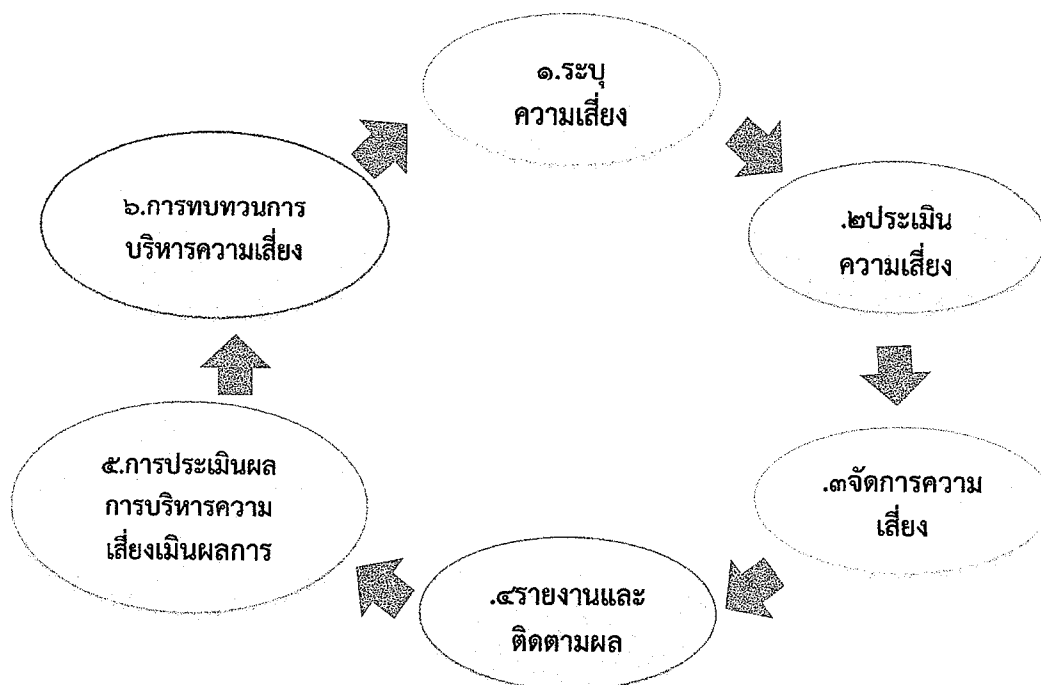
.๒ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

.๓จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุมความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการ นั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

.๔รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผน บริหารความเสี่ยง

.๕ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงพอถูกต้อง และมีประสิทธิภาพผลการ หรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ (Residual Risk) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

.๖ทบทวนการบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยง ในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

๑. การระบุความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้อง คำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้อง พิจารณามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหายและไม่ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพยากรใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกัน รักษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจ ในความหมายของ “ความเสี่ยง (Risk)” “ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor)” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะ ดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผล กระทบหรือสร้างความเสียหาย ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินหรือก่อให้เกิดความล้มเหลว หรือ (ลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลักขององค์กร และเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงาน

) ปัจจัยเสี่ยง ๑.๒ Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุ ควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความ เสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ ด้าน ดังนี้ ๒

(๑ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย คู่แข่ง เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๒ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับ ภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการความรู้ความสามารถของ บุคลากร / อุปกรณ์/ระบบสารสนเทศ เครื่องมือ/กระบวนการทำงาน ข้อมูล

๑.๓ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ประเภท ได้แก่ ๔

(๑)ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) หรือ S เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ เป้าหมาย พันธกิจ ในภาพรวมขององค์กรที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผล ตามเป้าหมาย ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร

(๒)ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) หรือ O เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านนี้ เช่น การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานโดยไม่มีผังการ ปฏิบัติงานที่ชัดเจน หรือไม่มี การมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงาน เป็นต้น

(๓)ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) หรือ F เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและ ควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลกระทบการเงินที่เกิดจากปัจจัย ภายนอก เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง สำนักงานการ ตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงบประมาณ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณ ไม่เหมาะสม เป็นต้น

(๔)ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk) หรือ C เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ การปกป้องคุ้มครองผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสีย การ ป้องกันข้อมูลรวมถึงประเด็นทางด้านกฎระเบียบอื่นๆ

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาด ความ เสียหาย และเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้นควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริงเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการหา มาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้

ทั้งนี้ การระบุความเสี่ยงสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาการประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเปรียบเทียบกับ องค์กรอื่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น

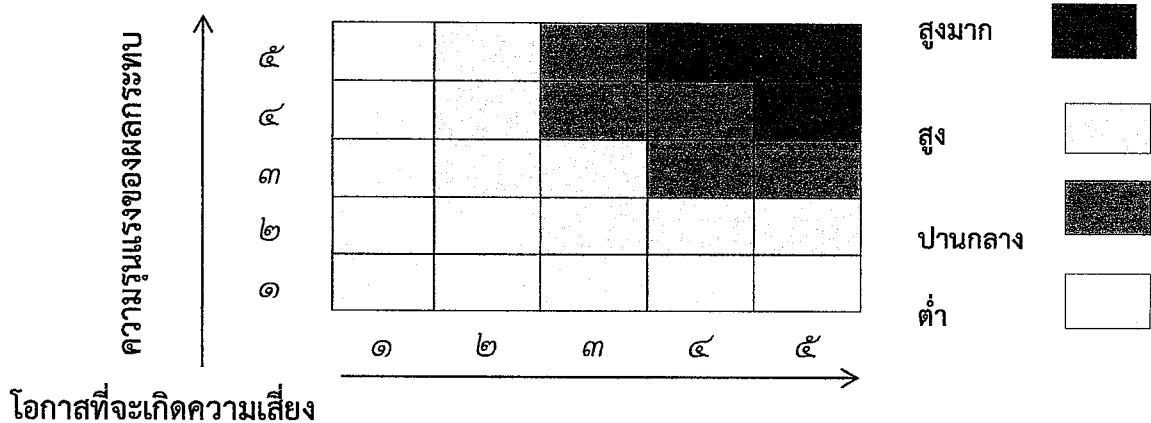
๒. การประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการวิเคราะห์ การ ประเมินและการจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน หรือขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยคณะ ผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และ สูงมาก ดังนี้

ประเด็นที่พิจารณา	ระดับคะแนน				
	๑ = น้อยมาก	๒ = น้อย	๓ =ปานกลาง	๔ = สูง	๕=สูงมาก
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood)					
ความถี่ที่อาจเกิดเหตุการณ์หรือข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน (เฉลี่ย : เดือน/ครั้ง , ปี/ครั้ง)	๕ ปี /ครั้ง	๒-๓ ปี/ครั้ง	๑ ปี/ครั้ง	๑-๖ เดือน/ครั้ง หรือ ไม่เกิน ๑ ครั้ง/ปี	๑ เดือน/ครั้ง หรือ มากกว่า
โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ความรุนแรงของผลกระทบ(Impact)					
มูลค่าความเสียหาย (บาท)	น้อยกว่า ๑ หมื่น	๑ หมื่น – ๕ หมื่น	๕ หมื่น – ๒ แสน	๒ แสน – ๑ ล้าน	มากกว่า ๑ ล้าน
ผลกระทบต่อชีวิต	เดือดร้อนรำคาญ	บาดเจ็บเล็กน้อย	บาดเจ็บต้องรักษา	บาดเจ็บสาหัส	ถึงแก่ชีวิต
ผลกระทบต่อภาพลักษณ์/การดำเนินงานของหน่วยงาน	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ผลกระทบต่อคุณธรรมจริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ผลกระทบด้านเวลาความล่าช้าของงาน	ไม่เกิน ๓ วัน	ไม่เกิน ๗ วัน	ไม่เกิน ๑ เดือน	ไม่เกิน ๓ เดือน	ไม่เกิน ๖ เดือน

ส่วนระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงต้องคร่าวๆจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ

การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง ๒.๒

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ภายใต้งบประมาณกำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

(๑) พิจารณาโอกาสความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาสความถี่ที่จะเกิดนั้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

(๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามี ระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

การวิเคราะห์ความเสี่ยง ๒.๓

เมื่อพิจารณาโอกาส ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ = ระดับความเสี่ยง x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood x Impact) ซึ่งจัดแบ่งเป็น) ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile) แบ่งพื้นที่เป็นส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้ ๔

) ระดับความเสี่ยงต่ำ (๑Low) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑- คะแนน โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม

) ระดับความเสี่ยงปานกลาง (๒Medium) คะแนนระดับความเสี่ยง ๒- คะแนน ยอมรับความเสี่ยงแต่ ๑๐ ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

) ระดับความเสี่ยงสูง (๓High) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๑- คะแนน ต้องมีแผนลด ๑๖ ความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

) ระดับความเสี่ยงสูงมาก (๔Extreme) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๗- คะแนน ต้อง ๒๕ มีแผนลดความเสี่ยงและประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอนความเสี่ยง

๒.๔ การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ที่	ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๑	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลไม่เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่กำหนด	สิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์			๕	๑	๕	ต่ำ	ทุกสำนัก/กอง
๒	การดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ เรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไม่สามารถดำเนินการได้ทันในรอบปีงบประมาณ	ประชาชนเสียประโยชน์จากการไม่ได้ดำเนินการ	เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการไม่ดำเนินการตามข้อบัญญัติ เรื่องงบประมาณรายจ่ายฯ ทำให้ดำเนินการไม่ทันปีงบประมาณ ทำให้ประชาชนเสียประโยชน์	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน หรือ O	๓	๒	๖	ปานกลาง	ทุกสำนัก/กอง
๓	การใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคารสำนักงาน	สิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์	๑.พนักงานส่วนตำบลยังไม่ตอบสนองตามมาตรการประหยัดพลังงานไฟฟ้าเท่าที่ควร เช่น สัมปิดเครื่องปรับอากาศช่วงพักกลางวัน สัมปิดไฟห้องน้ำ เป็นต้น ๒.ไม่สามารถลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในแต่ละเดือนได้	ความเสี่ยงด้านการเงิน หรือ F	๕	๑	๕	ต่ำ	ทุกสำนัก/กอง
๔	ความเสี่ยงที่เกิดจากสาธารณภัย เช่น อัคคีภัย เป็นต้น	บ้านเรือนได้รับความเสียหาย ,ประชาชนเดือดร้อน ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค พื้นที่ การเกษตรเสียหาย ขาดรายได้	๑.ภัยธรรมชาติ ๒.ความประมาทของมนุษย์	ความเสี่ยงด้านการเงิน หรือ F	๔	๕	๒๐	สูงมาก	ทุกสำนัก/กอง
๕	การเปลี่ยนแปลงของระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น	การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย	๑.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ๒.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่มีความชัดเจน ๓.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ หรือ S	๒	๕	๑๐	ปานกลาง	ทุกสำนัก/กอง

๓.การตอบสนองความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่ทั้งนี้วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย แนวทางหลัก คือ ๔

(๑การยอมรับ)Take) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใดๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

(๒การลดหรือควบคุมความเสี่ยง)Treat) หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการ ดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน และการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

(๓การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง)Terminate) หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับ และต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

(๔การถ่ายโอนความเสี่ยง)Transfer) หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย ประกันทรัพย์สินกับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอก มาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

เมื่อเลือกวิธีการหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้จัดการความเสี่ยงแล้ว ต้องมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริงและให้สามารถติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงนั้นได้ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

การจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ที่	ความเสี่ยง	วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	รายละเอียดการจัดการ	ทางเลือกที่ เหมาะสม	ผู้รับผิดชอบ
๑	การดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ เรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไม่สามารถดำเนินการได้ทันในรอบปีงบประมาณ	การยอมรับความเสี่ยง	ไม่ควรยอมรับความเสี่ยงนี้	การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	ทุกสำนัก/กอง
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	๑) เห็นควรมีการตรวจสอบภายใน รายงานผลให้ผู้บริหารทราบ ๒) เห็นควรมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		
๒	การใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคารสำนักงาน	การยอมรับความเสี่ยง	ไม่ควรยอมรับความเสี่ยงนี้	การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	กองคลัง
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	กำหนดมาตรการประหยัดพลังงาน แจกทุกสำนัก/กองทราบ และถือปฏิบัติ		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		
๓	ความเสี่ยงที่เกิดจากสาธารณภัย เช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ฯลฯ	การยอมรับความเสี่ยง	ไม่ควรยอมรับความเสี่ยงนี้	การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	สำนักปลัด
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	๑.ประชาสัมพันธ์แนวทางการปฏิบัติการป้องกันสาธารณภัยต่างๆ ๒.ของงบประมาณดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่สามารถป้องกันสาธารณภัยต่างๆได้ เช่น เขื่อนเรียงหิน ฯลฯ		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		
๔	การเปลี่ยนแปลงของระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น	การยอมรับความเสี่ยง	ศึกษาระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด		
		การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	ไม่ควรลดหรือควบคุมความเสี่ยงนี้		
		การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
		การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยงนี้		

๔.การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมี เป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการ บริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดี ก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยนและนำผลการติดตามไป รายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

ทั้งนี้กระบวนการสอบทานอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม หรืออาจทำCheck List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน ลักษณะ คือ ๒

(๑การติดตามผลเป็นรายครั้ง)Separate Monitoring) เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น ๙ เดือน ๖ เดือน ๓

(๒การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน)Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕.การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยงจะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผล การบริหารความเสี่ยง ประจำปีต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริหารท้องถิ่น มีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้องและมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการ สามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือ ตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็น วัฒนธรรมในการดำเนินงาน

๖.การทบทวนการบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อเตรียมการรองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาบทวนจากรายงานผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ คัดเลือกความเสี่ยงในระดับปานกลางขึ้นไปจนถึงความเสี่ยงในระดับสูงมาก เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูงมาก (Extreme) และสูง (High) นั้นให้ลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

สำหรับความเสี่ยงในระดับปานกลาง (Medium) ก็มีมาตรการควบคุม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเป้าหมาย ซึ่งการดำเนินการตามมาตรการลดความเสี่ยงได้พิจารณาถึงความคุ้มค่าใน ด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้กับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย โดยแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- ๑) วิธีการดำเนินงาน (กิจกรรมการควบคุมจัดการความเสี่ยง)
- ๒) ผู้รับผิดชอบ ในแต่ละกิจกรรมของแผนบริหารความเสี่ยง (ฝ่ายหรือกลุ่มงาน)
- ๓) งบประมาณที่ใช้ดำเนินการ
- ๔) กำหนดระยะเวลาดำเนินการของแผนงานนั้น

แผนบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
การดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติเรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไม่สามารถดำเนินการได้ทันในรอบปีงบประมาณ	๒	๑) ควรมีการตรวจสอบภายในรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ ๒) ควรมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น	เพื่อแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่เกินของประชาชนได้อย่างครอบคลุมทุกแผนงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	มีการดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติฯ ได้ครบถ้วนและทันในปีงบประมาณ	N/A	ทุกสำนัก/กอง	๑	๑	๑
การใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งภายในและภายนอกอาคารสำนักงาน	๕	กำหนดมาตรการประหยัดพลังงาน แจกทุกสำนัก/กองทราบ และถือปฏิบัติ	เพื่อลดต้นทุน มีการประหยัดพลังงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	ประหยัดค่าไฟฟ้า	N/A	กองคลัง	๑	๑	๑
ความเสี่ยงที่เกิดจากสาธารณภัย เช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ฯลฯ	๒๐	๑. ประชาสัมพันธ์แนวทางการปฏิบัติ การป้องกัน สาธารณภัยต่างๆ ๒. ของงบประมาณดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่สามารถป้องกันสาธารณภัยต่างๆ ได้ เช่น เขื่อน เรียงหิน เป็นต้น เฝ้าระวัง	เพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ ในตำบล	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	ประชาชนได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยน้อยที่สุด	N/A	สำนักปลัด	๑	๓	๓

แผนบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
การเปลี่ยนแปลงของระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่างๆที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น	๑๐	๑.ศึกษาระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ๒.ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมฯ	เพื่อให้การดำเนินการต่างๆ ของ อบต. เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	การดำเนินการต่างๆ ของ อบต. เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	N/A	ทุกสำนัก/กอง	๑	๑	๑

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา
เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ บัญญัติให้ดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา จึงได้มีการประกาศเจตจำนงสุจริตด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา และประกาศนโยบายการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา แล้วนั้น

เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศเจตจำนงสุจริตในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา และนโยบายการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม จึงขอประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา เพื่อให้พนักงานในหน่วยงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ถือปฏิบัติและดำเนินการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในอย่างต่อเนื่องต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางสาวศิริณา พัวพัฒนโชติ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา